

**T.C.
UYUŞMAZLIK MAHKEMESİ**

ESAS NO : 2026/338
KARAR NO : 2026/369
KARAR TR : 15/06/2026

ÖZET: Taraflar arasında imzalanan sistem kullanım anlaşmaları kapsamında TEİAŞ tarafından düzenlenen sistem kullanım ceza faturalarının gecikme zammı ve gecikme zammının KDV'siyle birlikte tahsili istemiyle, özel hukuk tüzel kişisi aleyhine genel hükümlere göre açılan davanın, ADLİ YARGI YERİNDE görülmesi gerektiği hk.

K A R A R

Davacı : Türkiye Elektrik İletim Anonim Şirketi
Vekilleri : Av. S. E. , Av. Ö. Ö. Ç.
Davalı :
Vekilleri : Av. D. Ş. , Av. N. Y. , Av. A. K. , Av. G. Ö.

I. DAVA KONUSU OLAY

1. Davacı vekili, davalı şirketin kendisine ait tesislerin bağlantı ve şekil noktası itibariyle yürürlükteki mevzuat uyarınca iletim sistemlerinin kullanıcısı olduğunu, elektrik iletim sisteminin işletmecisi olan müvekkili şirketin sunduğu iletim hizmeti karşılığında davalı şirketten yürürlükteki mevzuat uyarınca hazırlanarak EPDK onayı ile yürürlüğe giren iletim tarifeleri üzerinden ve bu tarifelerin hazırlanma ve uygulama esaslarının tanımlandığı mevzuat hükümleri doğrultusunda sistem kullanım ve işletim bedeli tahsil ettiğini, müvekkili şirketin Elektrik Piyasası Kanunu'nun kabul ettiği model gereğince, iletim sistemine erişmek isteyen herkesi sisteme bağlamakla yükümlü olup, bu yükümlülük gereğince iletim sistemi kullanıcıları ile Sistem Kullanım Anlaşmaları imzaladığını, davalı şirket ile de müvekkili şirket arasında 17/06/2010 tarihinde Bağlantı Anlaşmaları (11 adet) imzalandığını, iş bu anlaşmalar gereğince iletim sisteminin kullanılması için de TM'ler için 17/06/2010 tarihinden itibaren Sistem Kullanım Anlaşmaları (66 adet Sistem Kullanım Anlaşması) imzalanmaya başlandığını belirterek müvekkili şirket tarafından, 4628 sayılı Elektrik Piyasası Kanunu ve bu kanuna istinaden yayınlanan mevzuat kapsamında düzenlenen ve davalı şirket tarafından ödenmeyen toplam 1.772.496,54 TL 65 adetten oluşan sistem kullanım ceza fatura bedeli alacağının faturaların son ödeme tarihlerinden itibaren tahsil tarihlerine kadar işleyecek 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsili Usulü Hakkında Kanun'un 51. maddesinde öngörülen gecikme zammı ve gecikme zammının KDV'si ile birlikte davalı şirketten tahsili istemiyle adli yargı yerinde dava açmıştır.

II. UYUŞMAZLIĞA İLİŞKİN BAŞVURU SÜRECİ

A. Adli Yargıda

2. Kayseri Asliye Ticaret Mahkemesi 21/04/2015 tarih ve E.2015/615, K.2015/432 sayılı kararı ile, uyuşmazlığa konu dava yönünden kesin yetkili mahkemenin HMK'nun 17. maddesi gereğince Ankara Asliye Ticaret Mahkemesi olması nedeniyle yetkisizlik kararı vermiş, karara karşı taraflar vekillerince temyiz isteminde bulunulması üzerine, Yargıtay 23. Hukuk Dairesi 12/09/2018 tarih ve E.2016/97, K.2018/4166 sayılı kararı ile, davacı vekillerinin temyiz

itirazlarının reddiyle hükmün onanmasına karar vermiş, bu karar kesinleşmiştir.

3. Ankara 14. Asliye Ticaret Mahkemesi 19/06/2025 tarih ve E.2018/786, K.2025/466 sayılı kararı ile, uyuşmazlığın idari yargı yerinde görüleceğinden bahisle, HMK'nın 114/1-b ve 115. maddeleri uyarınca, yargı yolunun caiz olmaması nedeniyle, davanın usulden reddine karar vermiş, karara karşı taraflar vekillerince temyiz isteminde bulunulması üzerine Yargıtay 6. Hukuk Dairesi 22/01/2026 tarih ve E.2025/2879, K.2026/307 sayılı kararı ile, hükmün onanmasına karar vermiş ve görevsizlik kararı kesinleşmiştir. Mahkeme kararının ilgili kısmı şöyledir:

"...Dava, sistem kullanım ceza bedeli alacağının tahsili istemine ilişkindir.

Kayseri Asliye Ticaret Mahkemesinin 21/04/2015 tarihli ve 2025/615 Esas - 2025/432 Karar sayılı yetkisizlik kararının Yargıtay 23. Hukuk Dairesinin 12/09/2018 tarihli ve 2016/97 Esas - 2018/4166 Karar sayılı onamı ilamı üzerine dosya mahkememize tevzi edilmiştir.

Mahkememizce tarafların delilleri toplanmış, bilirkişi incelemesi yapılmıştır.

Toplanan deliller ve dosya içeriği birlikte değerlendirildiğinde, 02/12/2020 tarihli Resmi Gazete'de yayımlanan, 25/11/2020 tarihli 7257 sayılı Kanun'un 33. maddesi ile, 6446 sayılı Elektrik Piyasası Kanunu'nun 8 nci maddesinin ikinci fıkrasına (ç) bendinden sonra gelmek üzere (d) bendi eklenmiş, buna göre "İletim sisteminin normal işletme koşulları içerisinde işletilmesi ile işletme güvenliği ve bütünlüğü üzerinde risk oluşturan durumlara ilişkin olarak bağlantı ve sistem kullanım anlaşmalarında düzenlenen sistem kullanım ihlallerinin takibini yapmak, ihlal durumu tespit edilen tüzel kişilere sistem kullanım anlaşmasında düzenlenen ceza-i şartları ve diğer yaptırımları uygulamak" TEİAŞ'ın görev ve yükümlülükleri arasında gösterildikten sonra 6446 sayılı Kanun'a Ek madde 3 ile "8'inci maddenin ikinci fıkrasının (d) bendinin uygulanmasından kaynaklanan uyuşmazlıklar idari yargıda görülür" hükmü eklenmiş, 46. Madde ile de kanunun yayımı tarihinde yürürlüğe gireceğinin düzenlendiği, bu bağlamda 7257 sayılı Kanun ile bağlantı ve sistem kullanım anlaşmalarında düzenlenen sistem kullanım ihlallerine ilişkin ceza-i şartlara ilişkin uyuşmazlıkların idari yargı yolunda görüleceği hükme bağlandığından yargı yoluna ilişkin bu değişikliğin usul hükmü niteliğinde olduğu, derhal ve kesinleşmemiş tüm uyuşmazlıkları da kapsar şekilde uygulanması gerektiği (Yargıtay 6. HD. 14/11/2024 tarih ve 2024/2261-4109) anlaşıldığından, davanın HMK 114/1-b, 115/1-2 maddeleri uyarınca "yargı yolu" dava şartı nedeniyle usulden reddine karar vermek gerekmiş, mahkememiz kısa kararında istinaf kanun yolu açık olduğu belirtilmiş ise de, Kayseri Asliye Ticaret Mahkemesinin yetkisizlik kararı Yargıtay denetiminden geçerek kesinleşmiş bulunduğundan, kısa karardaki bu maddi hata gerekçeli kararda düzeltilmek suretiyle hüküm kurulmuştur.

HÜKÜM: Yukarıda açıklanan gerekçelerle;

Davanın, HMK 114/1-b, 115/1-2 maddeleri uyarınca "yargı yolu" dava şartı nedeniyle usulden REDDİNE..."

4. Davacı Türkiye Elektrik İletim A.Ş. vekilleri, adli yargıya konu ceza fatura bedellerinden sadece Mayıs 2013 dönemi 09/07/2013 tarihli, 83210 sayılı ve 24.628,22 TL bedelli ceza faturası, Eylül 2013 dönemi 22/10/2013 tarihli, 83894 sayılı ve 20.715,43 TL bedelli ceza faturası ve Ekim 2013 dönemi, 31/10/2013 tarihli, 360856 sayılı ve 34.085,96 TL bedelli ceza faturası olmak üzere 3 adet fatura bedeli toplam 79.429,61 TL'nin son ödeme tarihinden, tahsil tarihine kadar işleyecek 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanunun 51. Maddesinde öngörülen gecikme zammı ve gecikme zammının KDV'si ile birlikte davalıdan tahsili istemiyle idari yargı yerinde dava açmıştır.

B. İdari Yargıda

5. Ankara 17. İdare Mahkemesi 28/04/2026 tarih ve E.2026/612 sayılı kararı ile, davanın görüm ve çözümünde adli yargı yerinin görevli olduğu gerekçesiyle, 2247 sayılı Kanun'un 19. maddesi uyarınca görevli yargı yerinin belirlenmesi için dosyanın Uyuşmazlık

Mahkemesine gönderilmesine ve dosya incelemesinin bu konuda Uyuşmazlık Mahkemesince karar verilinceye kadar ertelenmesine karar vermiştir. Kararın ilgili kısmı şöyledir:

"...Dava dosyasının incelenmesinden; Türkiye Elektrik İletim A.Ş. Tarafından, muhtelif tarih ve sayılı toplam 79.429,61-TL bedelli sistem kullanım ceza faturalarının tahsiline karar verilmesi istemiyle Ankara 14. Asliye Ticaret Mahkemesi nezdinde E:2018/786 esasına kayden dava açıldığı, davada verilen 19/06/2025 tarih ve K:2025/466 sayılı görevsizlik kararı ve Yargıtay 6. Hukuk Dairesi'nin 22/01/2026 tarihli E:2025/2879, K:2026/307 sayılı onama kararı üzerine Mahkememiz nezdinde iş bu davanın açıldığı anlaşılmaktadır.

2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun "İdari Dava Türleri ve İdari Yargı Yetkisinin Sınırı" başlıklı 2. maddesinin değişik 1 numaralı bendinde:

a) (Değişik : 8.6.2000-4577/5 md.) İdari işlemler hakkında yetki, şekil, sebep, konu ve maksat yönlerinden biri ile hukuka aykırı olduklarından dolayı iptalleri için menfaatleri ihlal edilenler tarafından açılan iptal davaları,

b) İdari eylem ve işlemlerden dolayı kişisel hakları doğrudan muhtel olanlar tarafından açılan tam yargı davaları,

c) (Değişik: 18.12.1999-4492/6 md.) Tahkim yolu öngörülen imtiyaz şartlaşma ve sözleşmelerinden doğan uyuşmazlıklar hariç, kamu hizmetlerinden birinin yürütülmesi için yapılan her türlü idari sözleşmelerden dolayı taraflar arasında çıkan uyuşmazlıklara ilişkin davalar" idari dava türleri olarak sayılmış olup; kural olarak, idari yargıda ancak Devlete ve kamu tüzel kişilerine karşı açılan davalara bakılabilmektedir.

Buna göre, incelenen uyuşmazlıkta, davalı mevkiinde kamu kuruluşu niteliği taşımayan Kayseri ve Civarı Elektrik Türk A.Ş.'nin olması karşısında, idari yargı yetkisi kapsamında açılmış bir idari dava bulunduğu söz etmek olanaksız olduğundan; uyuşmazlığın, özel hukuk hükümlerine göre görüm ve çözümün de adli yargı yerinin görevli olduğu sonucuna varılmıştır..."

6. Ankara 17. İdare Mahkemesince 2247 sayılı Kanun'un 19. maddesi uyarınca görevli yargı yerinin belirlenmesi için idari yargı dava dosyası ekinde adli yargı dava dosyasına esas UYAP çıktıları ile birlikte Uyuşmazlık Mahkemesine gönderilmiştir.

III. İLGİLİ HUKUK

7. 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun "İdari dava türleri ve idari yargı yetkisinin sınırı" başlıklı 2. maddesi şöyledir:

"1. (Değişik: 10/6/1994 - 4001/1 md.) İdari dava türleri şunlardır:

a) (İptal: Anayasa Mahkemesinin 21/9/1995 tarihli ve E:1995/27, K:1995/47 sayılı kararı ile; Yeniden Düzenleme: 8/6/2000-4577/5 md.) İdarî işlemler hakkında yetki, şekil, sebep, konu ve maksat yönlerinden biri ile hukuka aykırı olduklarından dolayı iptalleri için menfaatleri ihlâl edilenler tarafından açılan iptal davaları,

b) İdari eylem ve işlemlerden dolayı kişisel hakları doğrudan muhtel olanlar tarafından açılan tam yargı davaları

c) (Değişik: 18/12/1999-4492/6 md.) Tahkim yolu öngörülen imtiyaz şartlaşma ve sözleşmelerinden doğan uyuşmazlıklar hariç, kamu hizmetlerinden birinin yürütülmesi için yapılan her türlü idari sözleşmelerden dolayı taraflar arasında çıkan uyuşmazlıklara ilişkin davalar.

2. İdari yargı yetkisi, idari eylem ve işlemlerin hukuka uygunluğunun denetimi ile sınırlıdır. İdari mahkemeler; yerindelik denetimi yapamazlar, yürütme görevinin kanunlarda ve Cumhurbaşkanlığı kararnamelerinde gösterilen şekil ve esaslara uygun olarak yerine getirilmesini kısıtlayacak, idari eylem ve işlem niteliğinde veya idarenin takdir yetkisini kaldırarak biçimde yargı kararı veremezler.

3. (Mülga: 2/7/2018 - KHK-703/185 md.)"

8. 6446 sayılı Elektrik Piyasası Kanunu'nun "İletim faaliyeti" başlıklı 8. maddesine 25/11/2020 tarihli ve 7257 sayılı Kanun'un 33. maddesi ile eklenen 2. fıkranın (d) bendinde; *"İletim sisteminin normal işletme koşulları içerisinde işletilmesi ile işletme güvenliği ve bütünlüğü üzerinde risk oluşturan durumlara ilişkin olarak bağlantı ve sistem kullanım anlaşmalarında düzenlenen sistem kullanım ihlallerinin takibini yapmak, ihlal durumu tespit edilen tüzel kişilere sistem kullanım anlaşmasında düzenlenen cezai şartları ve diğer yaptırımları uygulamak,"* TEİAŞ'ın görev ve yükümlülükleri arasında sayılmıştır.

9. 6446 sayılı Kanun'un ek 3. maddesi şöyledir:

"(Ek:25/11/2020-7257/39 md.)

(1) 8 inci maddenin ikinci fıkrasının (d) bendinin uygulamasından kaynaklanan uyuşmazlıklar idari yargıda görülür. "

10. Belirtilen maddeler 02/12/2020 tarihinde yürürlüğe girmiştir.

IV. İNCELEME VE GEREKÇE

A. İlk İnceleme

11. Uyuşmazlık Mahkemesinin Rıdvan GÜLEÇ'in Başkanlığında, Üyeler Eyüp SARICALAR, Bayram Şen, Döndü Deniz BİLİR, Ahmet ARSLAN, Mahmut BALLI ve Bilal ÇALIŞKAN'ın katılımlarıyla yapılan 15/06/2026 tarihli toplantısında; 2247 sayılı Kanun'un 27. maddesi uyarınca yapılan incelemeye göre, İdare Mahkemesince, anılan Kanun'un 19. maddesine göre başvuruda bulunulmuş olduğu, Mahkemece idari yargı dosyasının, ekinde adli yargı dosyasına esas UYAP çıktıları ile birlikte Uyuşmazlık Mahkemesine gönderildiği ve usule ilişkin herhangi bir noksanlık bulunmadığı anlaşıldığından, Mayıs, Eylül ve Ekim dönemine konu 3 fatura yönünden doğan görev uyuşmazlığının esasının incelenmesine oy birliği ile karar verildi.

B. Esasın İncelenmesi

12. Raportör-Hâkim Şerife ÖZDOĞAN'ın davanın çözümünde adli yargının görevli olduğu yolundaki raporu ile dosyadaki belgeler okunduktan, ilgili Başsavcılarca görevlendirilen Yargıtay Cumhuriyet Savcısı Halil İbrahim ÇİFTÇİ ile Danıştay Savcısı Yakup BAL'ın davada adli yargının görevli olduğu yolundaki sözlü açıklamaları da dinlendikten sonra, gereği görüşülüp düşünüldü:

13. Dava, Mayıs 2013 dönemi 09/07/2013 tarihli, 83210 sayılı ve 24.628,22 TL bedelli ceza faturası, Eylül 2013 dönemi 22/10/2013 tarihli, 83894 sayılı ve 20.715,43 TL bedelli ceza faturası ve Ekim 2013 dönemi, 31/10/2013 tarihli, 360856 sayılı ve 34.085,96 TL bedelli ceza faturası olmak üzere toplam 79.429,61 TL tutarlı ceza fatura bedelinin fatura alacaklarına son ödeme tarihinden itibaren 6183 sayılı Kanun'un 51. maddesinde belirtilen gecikme zammının KDV'si ile birlikte tahsili istemiyle açılmıştır.

14. Dava dosyasının incelenmesinden; davalı şirket tarafından ödenmeyen toplam 1.772.496,54 TL (65 adetten oluşan sistem kullanım ceza fatura bedeli) alacağının, faturaların son ödeme tarihlerinden itibaren tahsil tarihlerine kadar işleyecek 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsili Usulü Hakkında Kanun'un 51. maddesinde öngörülen gecikme zammı ve gecikme zammının KDV'si ile birlikte davalı şirketten tahsili istemiyle Kayseri Nöbetçi Asliye Ticaret Mahkemesi nezdinde 2015/615 Esasına kayden açılan davada verilen yetkisizlik kararı üzerine, dosyanın gönderildiği Ankara 14. Asliye Ticaret Mahkemesinin 19/06/2025 tarih ve K.2025/466

sayılı görevsizlik kararı ve Yargıtay 6. Hukuk Dairesinin 22/01/2026 tarihli E.2025/2879, K.2026/307 sayılı onama kararı üzerine, 65 adet sistem kullanım ceza fatura bedelinden; Mayıs 2013 dönemi 09/07/2013 tarihli, 83210 sayılı ve 24.628,22 TL bedelli ceza faturası, Eylül 2013 dönemi 22/10/2013 tarihli, 83894 sayılı ve 20.715,43 TL bedelli ceza faturası ve Ekim 2013 dönemi, 31/10/2013 tarihli, 360856 sayılı ve 34.085,96 TL bedelli ceza faturası olmak üzere toplam 79.429,61 TL tutarlı 3 adet ceza fatura bedelinin fatura alacaklarına son ödeme tarihinden itibaren 6183 sayılı Kanun'un 51. maddesinde belirtilen gecikme zammının KDV'si ile birlikte tahsili istemiyle idari yargı nezdinde dava açıldığı anlaşılmaktadır.

15. Davalı konumunda bulunan Kayseri ve Civarı Elektrik T.A.Ş.'nin yapısı incelendiğinde; anılan Şirketin, Kayseri ili, Sivas ilinin Gemerek ilçesi, T. , E. , A. , A. ve S. Köyleri sınırları içinde kalan 18. Görev Bölgesinde, 3096 sayılı Türkiye Elektrik Kurumu Dışındaki Kuruluşların Elektrik Üretimi, İletimi, Dağıtımı ve Ticareti ile Görevlendirilmesi Hakkında Kanun, 88/13492 ve 89/14305 sayılı Bakanlar Kurulu Kararları, 12/01/1989 tarihinde Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı ile imzalanan, 16.06.2006' da Ek Protokol 1 ve 17/03/2009 Ek Protokol 2 ile tadil edilen Görev Verme Sözleşmesi, 08/01/1990 tarihinde Türkiye Elektrik Kurumu (halefi TEDAŞ) ile imzalanan 17/03/2009 tarihinde Ek Protokol 1 ile tadil edilen İşletme Hakkı Devir Sözleşmesi hükümleri ile 6446 sayılı Elektrik Piyasası Kanunu ve Elektrik Piyasası Lisans Yönetmeliğinin ilgili maddeleri kapsamında EPDK tarafından verilen Dağıtım Lisansı kapsamında görev bölgesinde elektrik dağıtım hizmeti veren, Türk Ticaret Kanunu'na tabi bir anonim şirket ve özel hukuk tüzel kişisi olduğu; sermaye yapısının ise 2021 yılı Faaliyet Raporuna göre yaklaşık olarak; Kayseri Büyükşehir Belediyesi % 34 A. G. H. A.Ş. % 27,8 Y. E. Y. D. A.Ş. % 20 Kayseri M. E. ve K. A.Ş. % 8,9 TES-İŞ Sendikası % 5 TEK-Vakfı % 0,28 ve Gerçek Kişiler %3,9 şeklinde olduğu anlaşılmaktadır. Bu itibarla davalı şirketin özel hukuk tüzel kişisi niteliğinde bulunduğu hususunda tereddüt bulunmamaktadır.

16. Görev kuralları kamu düzenine ilişkin olduğundan, görev konusunda taraflar için bir müktesep hak doğmayacağı; bu nedenle, yeni bir kanunla kabul edilen görev kurallarının, geçmişe de etkili olacağı, bilinen bir genel hukuk ilkesidir.

17. Bununla birlikte, davalı Kayseri ve Civarı Elektrik Türk A.Ş yönünden ortada iptal talebine konu bir idari işlemin bulunmadığı, yine bu şirketin idari eylem veya işleminden kaynaklı bir menfaat ihlalinin ve kişisel hakkın doğrudan bozulmasının söz konusu olmadığı, dolayısıyla davalı yönünden idari yargı yerinde açılmasını gerektirir bir dava türünün mevcut olmadığı da açıktır.

18. Ayrıca, idari yargıda husumet kamu düzenindendir ve kendisine karşı dava açılan taraf, davalı mutlaka idare olmalıdır. Yani idari davalarda, davalı her zaman idaredir.

19. Uyuşmazlığın çözümünde, dava konusu alacağın niteliği ile taraflar arasındaki hukuki ilişkinin mahiyetinin birlikte değerlendirilmesi gerekmektedir. Her ne kadar 6446 sayılı Kanun'un 8. maddesinin ikinci fıkrasının (d) bendi ile Ek 3. maddesinde, sistem kullanım anlaşmalarında düzenlenen ihlallerden kaynaklanan uyuşmazlıkların idari yargıda görüleceği belirtilmiş ise de; somut olayda uyuşmazlık, TEİAŞ tarafından kamu gücüne dayanılarak tesis edilmiş tek yanlı bir idari işlemde değil, taraflar arasında imzalanan sistem kullanım anlaşmalarından kaynaklanan alacak istemine ilişkindir. Davanın, özel hukuk tüzel kişisi olan davalı şirkete karşı, genel hükümlere göre açılmış bir alacak davası niteliğinde olduğu; dava konusu sistem kullanım ceza faturalarının da sözleşmesel ilişki çerçevesinde düzenlendiği anlaşılmaktadır. Taraflar arasındaki ilişkinin kaynağını oluşturan sistem kullanım anlaşmaları, idari sözleşme niteliğinde olmayıp özel hukuk hükümlerine tabi sözleşmelerdir.

20. Bu durumda, davanın açıldığı tarihte davalı mevkiinde kamu tüzel kişisi niteliğini

haiz olmayan Kayseri ve Civarı Elektrik Türk A.Ş.'nin bulunması, uyuşmazlığın bir idari işlem veya idari eylemden değil, sözleşmesel ilişkiden kaynaklanması ve davanın genel hükümlere göre açılmış alacak davası niteliği taşıması karşısında, uyuşmazlığın görüm ve çözümünde adli yargı yerinin görevli olduğu sonucuna varılmıştır.

21. Yukarıda belirtilen hususlar göz önünde bulundurularak, Ankara 17. İdare Mahkemesinin başvurusunun kabulü ile Ankara 14. Asliye Ticaret Mahkemesinin 19/06/2025 tarih ve E.2018/786, K.2025/466 sayılı görevsizlik kararının kaldırılması gerekmektedir.

V. HÜKÜM

Açıklanan gerekçelerle;

A. Davanın çözümünde ADLİ YARGININ GÖREVLİ OLDUĞUNA,

B. Ankara 17. İdare Mahkemesinin BAŞVURUSUNUN KABULÜ ile Ankara 14. Asliye Ticaret Mahkemesinin 19/06/2025 tarih ve E.2018/786, K.2025/466 sayılı GÖREVSİZLİK KARARININ KALDIRILMASINA,

15/06/2026 tarihinde, UYUŞMAZLIĞIN ESASI YÖNÜNDEN Üye Eyüp SARICALAR'ın; GEREKÇEDE ise Üye Ahmet ARSLAN'ın KARŞI OYU ve OY ÇOKLUĞU İLE KESİN OLARAK karar verildi.

Başkan
Rıdvan
GÜLEÇ

Üye
Eyüp
SARICALAR

Üye
Bayram
ŞEN

Üye
Döndü Deniz
BİLİR

Üye
Ahmet
ARSLAN

Üye
Mahmut
BALLI

Üye
Bilal
ÇALIŞKAN

KARŞI OY

Dava, Mayıs 2013 dönemi 09/07/2013 tarihli, 83210 sayılı ve 24.628,22 TL bedelli ceza faturası, Eylül 2013 dönemi 22/10/2013 tarihli, 83894 sayılı ve 20.715,43 TL bedelli ceza faturası ve Ekim 2013 dönemi, 31/10/2013 tarihli, 360856 sayılı ve 34.085,96 TL bedelli ceza faturası olmak üzere toplam 79.429,61 TL tutarlı ceza fatura bedelinin fatura alacaklarına son ödeme tarihinden itibaren 6183 sayılı Kanun'un 51. maddesinde belirtilen gecikme zammının KDV'si ile birlikte tahsili istemiyle açılmıştır.

Dosyasının incelenmesinden; davalı şirket tarafından ödenmeyen toplam 1.772.496,54 TL (65 adetten oluşan sistem kullanım ceza fatura bedeli) alacağının, faturaların son ödeme tarihlerinden itibaren tahsil tarihlerine kadar işleyecek 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsili Usulü Hakkında Kanun'un 51. maddesinde öngörülen gecikme zammı ve gecikme zammının KDV'si ile birlikte davalı şirketten tahsili istemiyle Kayseri Nöbetçi Asliye Ticaret Mahkemesi nezdinde 2015/615 Esasına kayden açılan davada verilen yetkisizlik kararı üzerine, dosyanın gönderildiği Ankara 14. Asliye Ticaret Mahkemesinin 19/06/2025 tarih ve K.2025/466 sayılı görevsizlik kararı ve Yargıtay 6. Hukuk Dairesinin 22/01/2026 tarihli E.2025/2879, K.2026/307 sayılı onama kararı üzerine, 65 adet sistem kullanım ceza fatura bedelinden; Mayıs 2013 dönemi 09/07/2013 tarihli, 83210 sayılı ve 24.628,22 TL bedelli ceza faturası, Eylül 2013 dönemi 22/10/2013 tarihli, 83894 sayılı ve 20.715,43 TL bedelli ceza faturası ve Ekim 2013 dönemi, 31/10/2013 tarihli, 360856 sayılı ve 34.085,96 TL bedelli ceza faturası olmak üzere toplam 79.429,61 TL tutarlı 3 adet ceza fatura bedelinin fatura alacaklarına son ödeme tarihinden itibaren 6183 sayılı Kanun'un 51. maddesinde belirtilen gecikme zammının KDV'si ile birlikte tahsili istemiyle idari yargı nezdinde dava açıldığı anlaşılmaktadır.

2577 sayılı idari Yargılama Usulü Kanunu'nun "idari dava türleri ve idari yargı yetkisinin sınırı" başlıklı 2. maddesinin birinci fıkrasının (a) bendinde; idari işlemler hakkında yetki, şekil, sebep, konu ve maksat yönlerinden biri ile hukuka aykırı olduklarından dolayı iptalleri için menfaatleri ihlal edilenler tarafından açılan iptal davaları; fıkranın (b) bendinde ise; idari eylem ve işlemlerden dolayı kişisel hakları doğrudan muhtel olanlar tarafından açılan tam yargı davaları, idari dava türleri arasında sayılmıştır.

Öte yandan, 02/12/2020 tarihli Resmi Gazete'de yayımlanan, 25/11/2020 tarihli 7257 sayılı Kanun'un 33. maddesi ile, 6446 sayılı "Elektrik Piyasası Kanunu'nun 8 inci maddesinin ikinci fıkrasına (ç) bendinden sonra gelmek üzere (d) bendi eklenmiş, buna göre "iletim sisteminin normal işletme koşulları içerisinde işletilmesi ile işletme güvenliği ve bütünlüğü üzerinde risk oluşturan durumlara ilişkin olarak bağlantı ve sistem kullanım anlaşmalarında düzenlenen sistem kullanım ihlallerinin takibini yapmak, ihlal durumu tespit edilen tüzel kişilere sistem kullanım anlaşmasında düzenlenen ceza-i şartları ve diğer yaptırımları uygulamak" TEİAŞ'ın görev ve yükümlülükleri arasında gösterildikten sonra, 6446 sayılı Kanun'a eklenen Ek madde 3 ile "8 inci maddenin ikinci fıkrasının (d) bendinin uygulamasından kaynaklanan uyuşmazlıklar idari yargıda görülür." hükmü eklenmiş, 46. maddesi ile de Kanun'un yayımı tarihinde yürürlüğe gireceği düzenlenmiştir.

Ek madde 3 hükmünde açık bir şekilde, 8. Maddenin ikinci fıkrasının (d) bendinin uygulanmasından kaynaklanan uyuşmazlıkların idari yargıda görüleceğinin kabul edildiği ve davaya konu uyuşmazlığın da sistem kullanım ceza ücretine ilişkin olduğu anlaşılmaktadır. Burada kanun koyucunun yargı yolu konusunda iradesi açık olup artık, bu düzenleme karşısında uyuşmazlığın niteliğine ve tarafların sıfatına bakarak yorum yapılması mümkün değildir. Yine açık bir şekilde "bu maddeden kaynaklanan uyuşmazlıklar" denildiğinden artık uyuşmazlığın konusu olan ceza bedelinin tahsilinin hangi aşamada olduğunun da bir önemi bulunmamaktadır.

7257 sayılı Kanun ile bağlantı ve sistem kullanım anlaşmalarında düzenlenen sistem kullanım ihlallerine ilişkin ceza bedellerine dair uyuşmazlıkların idari yargı yolunda görüleceği hükme bağlandıktan sonra yine kanunun yayım tarihinde yürürlüğe gireceği de hükme bağlanmıştır. Kanun değişikliği içeriğinin yargı yoluna ilişkin olduğu, usul hükmü niteliğinde olduğundan derhal ve kesinleşmemiş tüm uyuşmazlıklara uygulanacağı konusunda da tereddüt

bulunmamaktadır.

Yukarıda yer verilen 6446 sayılı Kanun'un 8. maddesinin (d) bendi ile bu bendin uygulamasından kaynaklanan uyuşmazlıkların idari yargıda görüleceği yönündeki Ek 3. maddesinin açık hükmü karşısında; TEİAŞ tarafından, iletim sistemine zarar verildiğinden bahisle ilgili mevzuat uyarınca belirlendiği ileri sürülen sistem kullanım ceza ücreti konulu düzenlenen faturalarının gecikme zammı ve gecikme zammının KDV'si ile birlikte tahsili amacıyla açılan işbu davada yargısal denetimin, İdarî yargı yolunda yapılması gerektiği sonucuna varılmıştır.

Bu itibarla, davacı tarafından düzenlenen ceza faturalarına ilişkin işlemde doğan uyuşmazlığın çözümünün idari yargının görev alanında bulunduğu düşüncemizle, sayın çoğunluğun aksi yöndeki görüşüne katılmıyorum.

Üye
Eyüp SARICALAR

KARŞI OY

Dava, Mayıs 2013 dönemi 09/07/2013 tarihli, 83210 sayılı ve 24.628,22 TL bedelli ceza faturası, Eylül 2013 dönemi 22/10/2013 tarihli, 83894 sayılı ve 20.715,43 TL bedelli ceza faturası ve Ekim 2013 dönemi, 31/10/2013 tarihli, 360856 sayılı ve 34.085,96 TL bedelli ceza faturası olmak üzere toplam 79.429,61 TL tutarlı ceza fatura bedelinin fatura alacaklarına son ödeme tarihinden itibaren 6183 sayılı Kanun'un 51. maddesinde belirtilen gecikme zammının KDV'si ile birlikte tahsili istemiyle açılmıştır.

İdari yargı düzeninde bir uyuşmazlığın görülebilmesi için öncelikle idari bir işlem veya eylemin mevcut olması gerekmektedir. Tespit davası adlı bir dava 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanununda yer almamaktadır.

Dava dosyasının incelenmesinden; davalı şirket tarafından ödenmeyen toplam 1.772.496,54 TL (65 adetten oluşan sistem kullanım ceza fatura bedeli) alacağının, faturaların son ödeme tarihlerinden itibaren tahsil tarihlerine kadar işleyecek 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsili Usulü Hakkında Kanun'un 51. maddesinde öngörülen gecikme zammı ve gecikme zammının KDV'si ile birlikte davalı şirketten tahsili istemiyle Kayseri Nöbetçi Asliye Ticaret Mahkemesi nezdinde 2015/615 Esasına kayden açılan davada verilen yetkisizlik kararı üzerine, dosyanın gönderildiği Ankara 14. Asliye Ticaret Mahkemesinin 19/06/2025 tarih ve K.2025/466 sayılı görevsizlik kararı ve Yargıtay 6. Hukuk Dairesinin 22/01/2026 tarihli E.2025/2879, K.2026/307 sayılı onama kararı üzerine, 65 adet sistem kullanım ceza fatura bedelinden; Mayıs 2013 dönemi 09/07/2013 tarihli, 83210 sayılı ve 24.628,22 TL bedelli ceza faturası, Eylül 2013 dönemi 22/10/2013 tarihli, 83894 sayılı ve 20.715,43 TL bedelli ceza faturası ve Ekim 2013 dönemi, 31/10/2013 tarihli, 360856 sayılı ve 34.085,96 TL bedelli ceza faturası olmak üzere toplam 79.429,61 TL tutarlı 3 adet ceza fatura bedelinin fatura alacaklarına son ödeme tarihinden itibaren 6183 sayılı Kanun'un 51. maddesinde belirtilen gecikme zammının KDV'si ile birlikte tahsili istemiyle idari yargı nezdinde dava açıldığı anlaşılmaktadır.

Bu durumda, ortada idari işlem veya bir eylem mevcut olmaması ve alacak davası olarak açılan davanın 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanun'unda yer almaması nedeniyle bu davanın çözümünde adli yargı yerleri görevli olduğundan karara gerekçe yönünden katılmıyorum.

Üye
Ahmet ARSLAN

